

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

MARANATA

Organ för andlig väckelse

Nr. 5

1964

Årg. 5

NYA FÖRSAMLINGAR

Sedan flera år tillbaka håller Gud på att resa upp män överallt i världen, med en ny vision och en mera fulländad biblisk utrustning än vad tidigare väckelser kan uppvisa.

I och med detta måste det också vara Guds vilja, att upprätta FÖRSAMLINGAR överallt i världen med denna nya vision, en fullödigare utrustning av Andens gåvor och frukter, med tro på alla bibelsanningarna och med en verksamhet i enlighet med Apostlagärningarna.

En församling är mäktigare än en person.

En församling med tro på t. ex. Fil. 4: 13: "Allt förmår jag i honom som giver mig kraft", kan åstadkomma tusen gånger större resultat än vad en person som har den tron kan göra.

En församling som tror och upplever Romarbrevet 8: 37: "I allt detta vinna vi en härlig seger genom honom som har älskat oss", kan än i dag förvandla omoraliska träskmarker till andliga fruktträdgårdar.

av missionär

Ernst Högländer

Vi måste få församlingar, vars medlemmar blir bärare av de andliga gåvorna. Också — och kanske särskilt — de gåvor som tidigare väckelser aldrig upplevt eller praktiserat.

Gud vill föra oss fram till en position och verksamhet, där sådana gåvor som trons gåva, kunskapens och visdomens gåvor, gåvan att skilja mellan andar och driva ut onda andar, helbrägdagörelsens gåvor och kraftgärningarnas gåva, mottages av församlingen och brukas i full andlig frihet.

Gud har satt apostlar, profeter, lärare och evangelister i församlingen. Ef. 4. Men inte endast detta, utan också andliga gåvor. Det är församlingen som ska vara bärare av de andliga gåvorna. 1 Kor. 12: 28—31.

Den urkristna församlingen
vår förebild.

Vi får inte ha vår tids "Laodiceaförsamlingar" som förebild. Det kan vara frestande att tro, att möjligheterna att få en hel församling att leva i väckelse är minimala. *Det enda som går, och det enda som har framtid, är en biblisk församling.* En församling som lever i väckelse är det underbaraste som finns på jorden.

Det kan inte vara Guds vilja, att församlingen ska vara en mänsklig institution, med paragrafer som tråkar ut medlemmarna, med inre strider som förtär all andlig kraft, eller med ett evangelium blandat med politiska föredrag. *Guds vilja med församlingen är, att den ska leva och verka i Andens överbevisning och kraft och leva i ständig väckelse.*

Gud vill döpa de nya församlingarna i helig Ande och eld, precis som Han gjorde på pingstdagen. Det var inte endast Petrus och apostlarna som

Forts. sid. 2

Forts. fr. sid. 1

upplevde Andens dop och fick andliga gåvor. Nej: "de blevo *alla* uppfyllda av helig ande." Apg. 2: 4. Det var precis det-samma som skedde i Korneli hus: "Medan Petrus ännu så talade, föll den helige Ande på *alla* dem som hörde hans tal." "De hörde dem nämligen tala tungomål och storligen prisa Gud." Apg. 10.

Det var församlingen Gud ökade med inte mindre än tre tusen personer på en enda dag. "Och Gud ökade församlingen med dem som läto sig frälsas."

Församlingen som evangelist.

Tron kommer av predikan. Gåvorna mottages genom tron. Det beror på oss som undervisar, om församlingen skall komma fram till den position som jag berört här ovan.

Det finns män, utrustade och använda av Gud, som inte har blick för församlingens stora betydelse och uppgift i evangelisationsarbetet.

Om församlingen endast får vara med om att offra medel till evangelistens verksamhet, så tröttnar den snart och blir en död institution.

Den gudabenådade evangelisten behöver väl tillvarata och sätta i arbete de resurser och möjligheter som finns i en församling.

Vi tackar Gud av hela vårt hjärta, för de stora människomassor, som i dessa dagar samlas och lyssnar till evangelium. Vårt mål måste dock alltid vara att få dem omvända och fram till en verklig frälsningsupplevelse. Om inte skarorna förs fram till en upplevelse av de första grundarna i läran, blir hela verksamheten koncentrerad till evangelisten allena.

Det är inte endast trädet med

alla dess grenar, kvistar och bladverk vi beundrar, utan *trädets frukt*, ty av frukten känner man trädet.

"Huvudet kan icke säga till fötterna 'jag behöver eder icke'. Nej, just de kroppens lemmar som tyckas vara svagast, äro som mest nödvändiga."

I Gideons befrielseverk använde Gud flera än Gideon. Gud använde en "*utvald skara*". Gud sa ifrån, att de flesta av de intresserade och vännerna var odugliga för strid.

Så är det i dag också. Det är en "*utvald*" skara Gud ska använda i slutstriden innan Jesus kommer. 1 Petr. 1: 1—2.

"Kroppen utgöres ju icke av en enda lem, utan av många." 1 Kor. 12: 14.

Det är församlingen Gud gjort skicklig till att utföra Kristi tjänst. Detta därigenom, att den består av apostlar, profeter, herdar och lärare och evangelister. Därigenom att den består av helgade och avskilda människor, som är bärare av Andens gåvor och frukter, fylla med tro och helige Ande. Ef. 4, 1 Kor. 12.

Nya församlingar.

Aposteln Paulus var också en stor evangelist. Resultatet av hans verksamhet var, att församlingen växte upp överallt där han drog fram. Där han inte själv hann med, att forma och ordna församlingar, skriver han till och uppmanar andra att sätta till äldste och församlingstjänare. Apg. 14: 23, Tit. 1: 5.

Det finns evangelister, gripna och använda av Gud, som anknyter sin evangeliska verksamhet till redan befintliga församlingar. I sådana fall är det viktigt för vissa sig om att församlingen lever i — inte endast

verksamhet — utan verklig väckelse.

Man kan ju ifrågasätta om det är förståndigt, att slå "nytt vin" i gamla skinnläglar. Det kan vara farligt för de gamla församlingarna, att få in brinnande nyfrälsta själar. Den gamla församlingen kan sprängas sönder.

Det kan också vara farligt för den nyfrälste, att komma in i en kall, stel församling. Tillväxt och utveckling och upplevelser med Gud sker endast i en församling med ande och liv.

"*Nej, man slår nytt vin i nya läglar; så bliva båda delarna bevarade.*" Matt. 9: 16—17.

Har vi mottagit en ny vision och upplevt nya bibliska sanningar, måste vi låta denna nya vision utvecklas och ta form i *nya* församlingar.

Aposteln Paulus mötte aldrig detta problem. Hade han gjort det, skulle han säkert ha gjort som Luther, Wesley, Lewi Pethrus, Arne Imesen och många andra. Av de själar han vunnit, skulle han ha ordnat en levande Guds församling.

Ernst Högländer

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer varje månad

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Medarbetare
DONALD BERGAGARD
ERIK-GUNNAR ERIKSSON

Tidningens adress:
Fregattvägen 6, 9 tr.
Näsby Park
Tel. 56 51 24 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren. kr. 10:— pr år
För pren. pg 1 25 99

Härliga maranathamöten i Finland

Enoch Carlsson rapporterar

Herren talade till mig för en tid sedan om att resa till Finland och börja med fria möten. Jag fick två bröder med mig från församlingen och vi reste till Jyväskylä, en stad i mitten av Finland, samt till Åbo, där vi träffade broder Cristian Norminen, en salig broder som står helt fri. Vi blev snart kända med varandra. Han tolkade oss också.

Tillslutningen till mötena blev stor både av fria vänner och av syndare som längtade efter förlossning.

Vi fick se, att Herren stadfäste sitt ord på ett underbart sätt, i att flera blev frälsta och många sjuka fick hälsa igen. De vittnade sedan i mötena om vad Gud hade gjort för dem. Slöa läsare vaknade också upp och fick ny eld, och de vittnade om hur Gud löst dem från människofruktan så de kunde vittna

om Jesus i vardagslivet. Fler och fler sångare löstes och trädde in i tjänsten. De vittnade och sjöng till Guds ära och glädjen var stor över friheten i Kristus.

Vi praktiserade också vad som står i Ps. 68: 25—28. Detta bibelställe visade Herren mig en natt liksom i eldskrift. Vi är ju en högtidsfirande skara, och då skola vi också träda in i högtidståget med sång, spel och handklappning till Herrens ära, efter Andens ledning. Vi har sett vilken stor välsignelse detta har fört med sig i Göteborg både för frälsta och ofrälsta. Många har blivit lösta i glädjetåget, och otrons murar har rasat, så att syndare har ramlat ner på golvet och ropat om frälsning. Och när vi satte igång och tågade i lokalen i Jyväskylä föll Anden på ett underbart sätt och flera löstes och upplevde frigörelse.

Det är ju en väldig nåd av Gud att vi får vara fria för att vara Kristi trälarna och tillhöra honom allena. Inte behöver vi fråga någon om lov att tjäna Jesus och hålla fria möten. Inte behöver vi vänta på väckelse, på att Gud skall komma ibland oss, då han redan har kommit. Inte behöver vi sitta hemma och vänta på kallelser från församlingar när man hörsammat kallelsen från Jesus som sade: "Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat." Vi verkar medan dagen varar.

När jag skriver dessa rader har jag nyss kommit hem från en andra tur i Finland tillsammans med broder Norminen, vi har besökt samma platser och hållit möten och Herren har även denna gång varit med på ett härligt sätt, så det fria ver-

Forts. sid. 15

En del av mötesbesökarna i en församling i Finland.

Sångarskaran som sjöng med hänförelse och Andens glöd.

En tidningsman

intervjuar Arne Imsen om maranataväckelsen

Inför Maranatas Norrlands-turné — som på onsdag kväll inleds i Kramfors — har Nya Norrlands medarbetare Anders Thunberg samtalat med Maranataledaren Arne Imsen. I starkt förkortat skick återges här samtalet.

NN: Det är nu över ett halvt år sen svenska folket fick se Maranata i TV. Det kan därför vara dags att ställa frågan: Vad har TV-utsändningen betytt för Maranata?

Imsen: Det var fråga om ett tre timmar långt möte som klipptes ner till ett 40 minuter långt TV-program. En publicist strävar givetvis efter att få fram det som är ovanligt och sensationellt. Även om jag inte vill påstå, att TV-teamet gav en orättvis bild av mötet, var allt så sammanpressat genom alla klippningarna, att det föreföll vara ett enda frosseri i religiösa överdrifter.

Reaktionen från allmänheten gav också klart besked om att den sammanpressade utsändningen givit tittarna ett felaktigt helhetsintryck. Detta förde med sig mycket stora nackdelar för vårt arbete. Till oss kom en mängd element som beredde oss mycket bekymmer, medan en del hyggligt folk efter TV-programmet inte vågade ge ofentlighet åt sitt engagemang i Maranata. Å andra sidan medförde TV-programmet att människor fick orsak att sysselsätta sig med kristna realiteter. Avfälliga kristna kom tillbaka, ljumma blev väckta, ogudaktiga började söka Gud och sjuka

människor blev helade. Vi nådde ut med vårt budskap och fyllde därigenom vår uppgift.

IDEOLOGIN

NN: Allmänheten vill gärna betrakta Maranata som en särpräglad kristen grupp. Men på vad sätt skiljer ni er egentligen från andra kristna grupper?

Imsen: Ideologiskt på flera väsentliga punkter. Men den mest iögonenfallande skillnaden är, att vi i Maranata tror på — och vill ge individen rätt att ge uttryck för — religiösa känslor. Ett väckelsemöte kan vara mycket skakande — man kan ofta på ett sådant uppleva djupaste allvar men också den högsta och mest äkta glädje. Och allt detta måste ju ha sina uttrycksmedel: Människor gråter eller sjunger, beder eller lovar Gud, talar i tungor eller tillbeder på annat sätt. Det tråkiga är bara, att de flesta kyrkor inte vågar ge rum för den religiösa utlevelsen. Man ser något anstötligt och okultiverat i sådana spontana yttringar. I all den saklighet, bildning och kultur man där presterar, fryses den religiösa känslan ner och kyrkorna förvandlas till kalla månlandskap, där det visserligen finns mycket vackert att skåda, men ingenting kan växa på grund av kolden. Så vad vår tids förfrusna människor behöver efter den religiösa fimbulvinter, som under flera årtionden har påverkat det andliga klimatet här i landet är, att få möta människor, som brinnande i anden tjänar Den upp-

ståndne i tron, kärleken och hoppet och som har så hög temperatur omkring sig, att andra vågar öppna på den tjocka vinterpälsen och låta nådens sol tina upp det förfrusna hjärtats ödemark.

DEN SJUKE

NN: Enligt vad jag har förstått så intar tanken på helbräddagörelse genom tro en central plats i er ideologi?

Imsen: Ja, det är riktigt.

NN: Innebär det, att om er dotter skulle bli svårt sjuk och er hustru skulle önska avstå från läkarhjälp och i stället söka bota henne genom s. k. handpåläggning att ni då utan vidare skulle acceptera er hustrus synpunkt?

Imsen: Ja, om detta vore den sjukas uttryckliga önskemål.

NN: Ni har blivit hårt kritiserad av företrädare för statskyrkan. Kräver ni i er tur av era församlingsmedlemmar att de ska stå utanför statskyrkan?

Imsen: Något sådant krav har jag aldrig uppställt. Men så stora renlighetskrav bör mina vänner ha på sig själva, att de av enbart hygieniska skäl ställer sig utanför den namnreligiösa, statliga institutionen, som med sin förföriska makt har blivit den direkta orsaken till, att skaror av människor gått in i en evig förtappelse.

NN: Ni är således ingen anhängare av ekumenik?

Imsen: Ekumeniken, som den f. n. bedrivs, har jag svårt att ta på allvar. Jag ser den som

ett famlande försök att ge modern make-up åt den officiella kristendomens skamfilade ansikte. För övrigt betvivlar jag att något samfund skulle vilja samarbeta med oss.

EXEMPEL

NN: Ett relativt färskt exempel på praktisk, kristen ekumenik är den kristna namninsamlingen mot gymnasieutredningens förslag. Är ni bland de 2,2 miljoner som har skrivit under listorna?

INSAMLING

Imsen: Nej, jag hyser inga sympatier för denna intetsägande aktion. Det är fråga om ett intet förpliktande ställningstagande av en stor grupp medborgare, som förmodligen har varit mer böjda att handla av rent sentimentala skäl än av verklig, saklig övertygelse. Trycket från den gråtilda och finurligt insatta propaganda, som föregick insamlingen, har troligen bedövat mångas omdömen. För övrigt:

LEKTIONER

Vad är det för mening att tvinga på människor en kristendomsundervisning, som har förlorat den levande och sanna kristendomens substans och icke tillåter personligt engagemang...? En sådan undervisning skadar evangelisationen mer än den gör nytta. Kristenlektioner av det slaget blir i verkligheten en plantskola för ateism och ljum religiositet. Nej, ska undervisning få något verkligt positivt resultat så måste evangeliet få visa sin kraft. Det är den kristnes stora förmån och skyldighet att utan ovidkommande hänsynstaganden förmedla detta evangelium till samtiden. Vi kan därför inte överlämna detta hedersuppdrag åt statens tjänare, som till största delen utgörs av män och

kvinnor utan andliga erfarenheter.

"FÖRBUD"

NN: Det har blåst många hårda stormar kring Maranata. En av de senaste slagen, som Maranata har tillfogats, är socialstyrelsens beslut att "barnförbjuda" Maranatomöten. Vad anser ni om det beslutet?

Imsen: Socialstyrelsens förordning ger ett komiskt intryck. Denna högt aktade församling av lärda och bildade män och kvinnor må förlåta mig, om jag helt respektlöst frågar, om de möjligen har påverkats i psy-

kosen mot en liten minoritet i folkhemmet så till den milda grad, att de handlade under extatiskt inflytande, när de fattade ett så verklighetsfrämmande beslut. Vi betraktar beslutet som ett allvarligt intrång i den grundlagsbefästa rätten till fri religionsutövning och det är fullständigt obegripligt att inte socialstyrelsen har ansett sig böra inhämta vår syn i frågan, innan den i "humanitetens namn" sätter ett moderniserat konventikelplakat i sina underordnade organs händer.

Forts. sid. 6

Lewi Petrus om politiken 1931

Pastor LEWI PETHRUS uttalar sig om politiken i ett föredrag "Vår ställning till andra kristna" 1931. Föredraget kom ut i bokform och kan läsas i hans Samlade skrifter band 6.

"Det finns verkliga orsaker, som gör, att pingstväckelsens folk å sin sida har stått reserverat inför samfunden, sedan ställningen blivit sådan jag här skildrat den.

En sak är, att vi icke kunnat följa med den frikyrkliga utvecklingen, när det gällt *politiken*. Det är allmänt känt, att de freireligiösa i vårt land i allmänhet mycket intresserar sig för politik. En del säger till och med, att man icke kan vara en riktig kristen, om man icke är med i politiken.

Vi för vår del säger, att vi håller på med det som vi finner vara det viktigaste på jorden, nämligen att vinna själar för Gud, och vår tid och våra krafter räcker inte till att splittras på detta sätt. Men vi tror, att om människor blir frälsta, detta utövar ett så gott inflytande inom samhället, att vi lika mycket som någon annan — ja, kanske mer — är med i arbetet för att förbättra samhället.

Det är en politik, som ligger på vårt hjärta, och det är himmelrikets. Vi tror på det rike, som skall komma, men här är vi gäster och främlingar som alla våra fäder. Guds ord och historien visar, att när Guds församling varit i en rätt ställning, så har den väntat Herrens tillkommelse, och då har den alltid betraktat sig som en gäst och främling här på jorden."

Det har sagts att den politiska nyorienteringen är en "förlängning av väckelsen, som började för omkring femtio år sedan" — från *församlingsväckelse* till *samhällsväckelse*. M. a. o. är KDS den nya väckelsen. Kanske det? Men varifrån...?

A. I.

Forts. fr. sid. 5

OMBUDSMAN

NN: Är det riktigt att ni i ett tidigare skede av ert liv varit fackligt verksam?

Imsen: Ja, jag var ordförande i en verkstadsklubb under ett par års tid. Dessutom var jag aktiv medlem någon tid, innan jag fick förtroendeuppdraget att bli verkstadsklubbens talesman. Men sedan jag lämnade mitt dåvarande arbete, har jag inte ägnat mig åt något fackligt arbete. Troligen skulle heller ingen fackförening acceptera mig som sin ombudsman i dag.

NN: Kan ni då i er tur acceptera fackföreningsrörelsens ideologi?

Imsen: Nej, fackföreningsrörelsen har från början antagit en materialistisk livsåskådning som sin ideologi och är således till sitt väsen en anti-kristlig rörelse.

NYTT PARTI

NN: Pingströrelsens ledare — pastor Lewi Pethrus — har

väckt tanken på ett nytt politiskt parti — ett heltigenom kristet parti. Vad anser ni om den tanken?

Imsen: Enligt min mening är väckelsen den verkligt opinionsbildande och samhällsordnande faktorn. Jag kan därför inte dra någon annan slutsats än att pastor Pethrus — som nu satsar sitt livs sista krafter på en politisk förnyelse av vårt samhällsliv — måste ha förlorat tron på sin ungdoms Gud. Jag kan heller inte i sammanhanget låta bli att ställa frågan: Hur skall män, som bevisligen inte har kunnat hejda det andliga och sedliga förfallet i sina egna fallor, kunna uträtta sådana bragder om de utrustas med politiska befogenheter?

Pethrus förklarade i sin omtalade ledare i Dagen, att valrörelserna har urartat och idédebatten fått vika för de ständigt återkommande grälen om finanspolitiken och de materiella standardfrågorna. Det tragikomiska är, att han med de or-

den helt ovetande tecknar sin egen och pingstväckelsens utveckling. Det är nämligen de ekonomiska frågorna som numera dominerar vid sommarkonferenserna och de s. k. predikantveckorna.

FÖRFÖLJELSE

NN: I sin ledare sa Pethrus också att kristendomen är förföljd här i landet. Håller ni med honom på den punkten?

Imsen: Ja, säkerligen har han rätt på den punkten. Men hur ska man kunna komma till rätta med denna förföljelse genom politisk aktivitet, då kristendomens försvarare och förespråkare själv är engagerad i en målmedveten förföljelse mot en liten minoritet i det svenska samhället? Jag önskar returnera pastor Pethrus ord i ledaren i Dagen: "Det är fråga om en stilla, tyst, diplomatisk och kamouflerad förföljelse." Men, vill jag tillägga, skulle den falang i svenskt fromhetsliv, som pastor

Forts. sid. 13

UPPBYGGELSEKONFERENS

i Stockholm den 27—28 Juni

Missionär Manoel de Mello från Brasilien

Känd över hela Sydamerika för sina framgångsrika möten och kampanjer, samt dagliga radioprogram.

Tolk: Missionär Aldor Pettersson, Brasilien.

Predikanter och evangelister, samt vänner från hela landet inbjudes.

Jesus Kristus är densamme

Bed för mötena.

Välkommen!

Gun Svärd:

Lockropet från Brudgummen

Varje verklig kristen måste någon tid i sitt liv ha upplevat Jesus som sin själs brudgum. Den tiden kallar vi ofta för "den första kärleken". I Bibeln finns ett tydligt omnämnande om det förhållandet i Joh. Uppb. 2: 4—5: "Jag har det emot dig, att du har övergivit din första kärlek. Betänk då, varifrån du har fallit, och bättra dig och gör åter sådana gärningar, som du gjorde under din första tid. Varom icke, så skall jag komma över dig och skall flytta din ljusstake från dess plats, såframt du icke gör bättring." Och i Jer. 2: 2 läser vi: "Jag kommer ihåg, dig till godo, din ungdomskärlek, huru du älskade mig under din brudtid, huru du följde mig i öknen, i landet, där man intet sår." Vi märker själva, när den första kärleken försvinner och de egna gärningarna, det materiella och själiska kommer istället. *Han* märker det också, som framgår av bibelcitaten. Men *Han* har en möjlighet att förnya denna första kärlek och göra den ännu starkare.

Han kanske kommer på ett nytt sätt nu, ett sätt som du inte riktigt känner igen. *Han* kanske kommer som det står omnämnt i H. V. 2: 8 "springande över bergen, hoppande fram på höjderna". *Han* kanske har kommit så stilla förut, nu kommer han ilsnaabt. Men det är *Han*, samme brudgum, samme Jesus, som kommer. Det viktigaste är ju inte, *hur* *Han* kommer utan *att* *Han* kommer. Eller *hur*?

Nu kommer *Han* till dig, *Han*

står där bakom din vägg, *Han* blickar in genom fönstret, *Han* skådar genom gallret. Då har *Han* upptäckt dig! Och *Han* ser hur du har det. *Han* ser ditt lilla själviska hus med de gamla andliga upplevelserna, där du sitter och om och om igen tänker över det som fordom har varit. Du sitter ganska ensam, därför att du har blivit besvärlig. När den första kärleken till *Honom* försvann, försvann syskonkärleken också. Det blev gnat på gnat och prat på prat. Men du har ändå ett fönster på ditt lilla hus och genom det kan *Han* se in till dig. Känner du igenom *Honom*, hur strålade *Han* är, känner du igen *Hans* ögon, som är såsom eldslågor, men så fulla av kärlek! *Han* känner igen dig. *Han* ser att du har ett galler för fönstret också. Det gör, att utsikten blir skymd, det blir så grått allting därutanför. Jesus syns inte heller så tydligt för dig. Du är bunden genom gallret. Det är mycket, som binder dig. Du vågar inte bedja högt för människors skull, du vågar inte prisa Jesus och lovsjunga *Honom* längre — för gallrets skull. Du ser så dåligt numera.

Men din vän börjar tala. *Han* säger till dig: "Stå upp, min älskade, du min sköna, och kom hitut." H. V. 2: 10. Känner du igen rösten nu, herderösten, den som inte förvillar och förleder men är så lockande ljuvlig? *Han* ropar på dig, att du skall stå upp och komma ut. Och så börjar *Han* berätta om allt vad som finns därute. Du kan själv läsa de följande verserna. O,

Gun Svärd

vad mycket du går miste om därinne i ditt lilla själviska hus! Vad mycket underbart som har hänt, medan du har suttit därinne! Det har blivit vår och du har inte märkt det. Vintern är förbi, och det börjar växa därute, luften är fylld av fågelsång och överallt blommar det och doftar. Nu ser du det. Gud har ju gjort så mycket i vårt land, medan vi har sovit. Människor börjar vakna upp och söka Herren. Syndare kommer i nöd och vill ha frälsning. Guds kallelse börjar att ljuda än här och än där. På den ena platsen efter den andra reser sig ett folk, som har mött Jesus, brudgummen, och som vill viga sina liv helt för *Honom*.

Nu ropar *Han* igen: "Stå upp och kom hitut." Det första du kommer att få se i denna härliga vårmorgon, "uppståndelsemorgon", är Brudgummen, din älskade Frälsare, som visar dig på nytt märkena efter spikarna i händer och fötter och du måste falla ned och tillbedja och säga: "Min Herre och min Gud." Stanna länge inför *Ho-*

Forts. sid. 15

ÖPPNA DÖRRAR FÖR DET FULLA EVANGELIET I BRASILIEN

Andlig väckelse med under och tecken

1. Donald Bergagård refererar till vidstående bilder från besöket i Brasilien

Brasilien är ett öppet missionsland, där Gud har fått verka på ett mäktigt sätt. Det var en stor glädje för Roland och mig att få deltaga i väckelsearbetet där, tillsammans med missionärerna Ernst Högländer och Aldor Pettersson. Vi hade möten i kyrkor, hyrda lokaler, friluftsmöten samt i radio och TV. Vidstående bilder ger en liten glimt av mötena.

1. Denna bild är från den fria pingstförsamlingen i Porto Alegre, där vi hade många underbara möten. Där var det jubel och lovsång för alla de härliga gärningar som Herren gjorde. Stora skaror av sjuka begärde förbön.

2. Från ett möte i en av de två baptistförsamlingar vi besökte, vilka är en frukt av Örebromissionens insats och pionjärbete. Församlingens pastor inbjöd oss dit och var fullt med på det fulla evangeliet. Det fanns en stor längtan efter mera av Gud. Många kom fram för att uppleva Andens dop och helbräddagörelse i båda församlingarna.

3. Televisionen är mera fri i Brasilien än i Sverige. Vi deltog i två presentationsprogram under rubriken "Nytt i stan" samt inbjöds att ha ett eget program. Vi hade 25 min. på påskafton. Jag predikade påskens budskap, tolkad av missionär Högländer. Roland och jag sjöng och spelade. De tackade och inbjöd oss dit igen.

4. Från ett möte i Templet, då jag predikade, tolkad av Aldor Pettersson. Det var öppet för Guds ord och gick igenom underbart. Då vi stod upp och bad upplevde vi hur särilaregnet föll över hela skaran. Över 3.000 personer var närvarande.

5. Vi brukade börja våra friluftsmöten med att sjunga och spela. Folk samlades efter hand och sedan var det bara att predika. Under predikan stod folk och lyssnade med vördnad och respekt.

6. Efter predikan var det alltid inbjudan till frälsningssökande människor. Så gott som varje möte gav människor tillkänna att de ville bli frälsta och kom frimodigt fram till förbön. En gång kom cirka 60 stycken.

7. Även många sjuka begärde förbön i friluftsmötena. Det var så naturligt för dem, då det gavs tillfälle för förbön, att komma med sina behov. Ibland kunde det bli långa led av längtande. Gud gjorde under. All ära till Jesus!

4.

5.

6.

7.

Vad skall du göra med Jesus?

Jesus säger själv på ett ställe i sitt ord: "Salig är den människa, för vilken jag ej bliver en stötesten." Jag riktar i dag frågan till dig, min vän som läser dessa rader: Är Jesus en stötesten för dig, eller bygger du ditt liv på honom, d. v. s. har han blivit hörnstenen i ditt liv? En stötesten är något som byggningsmännen förkastar. Den går ej att använda i bygget. Den kastas bort. Men hörnstenen återigen, den är av stor betydelse. På den vilar hela huset. Och den syns från både ett och två håll. Jesus vill ha denna plats i våra liv. Han vill bli vår hörnsten. Har du funnit Jesus som hörnstenen, eller är han för dig en stötesten, som du förkastar. Hur har du det i dag, min vän? Har du funnit hörnstenen eller stöter du dig på stötestenen? Om du fortsätter att vandra din egen väg i syndens tjänst, kommer han att ständigt uppenbara sig för dig som stötestenen, men om du överlämnar ditt liv till honom och träder in i hans vilja, kom-

Birgitta Imsen

mer du att få bygga på honom, den dyrbara och utvalda hörnstenen.

Ingen människa kan helt slå ifrån sig tanken på evigheten. På både ett och två sätt kommer Jesus att kalla på dig, "ty han vill att alla människor skola bli frälsta". När du hör och förstår hans kallelse är det viktigt att du svarar ja. Gör du inte det, kommer du att ständigt få stöta dig på stötestenen. Du kommer aldrig att bli lycklig förrän du funnit honom såsom en dyrbar och härlig hörnsten. Du kanske försöker att komma ifrån detta. Du vill inte höra talas om Jesus, ty du vill vandra dina egna vägar. Detta är dömt att misslyckas. Han kommer ständigt att ställa sig i din väg på många olika sätt för han älskar dig med en evig kärlek. David säger i den 139:e

Psalmen: "Vart skall jag gå för din Ande, och vart skall jag fly för ditt ansikte? Fore jag upp till himmelen, så är du där, och bäddade jag åt mig i dödsriket, se så är du ock där. Toge jag morgonrodnadens vingar, gjorde jag mig en boning ytterst i havet, så skulle också där din hand leda mig." Gud är allestädes närvarande. Människan kan ej fly undan eller gömma sig för honom. Han uppenbarar sig för dig genom människor, som funnit honom. Du träffar dem än här än där och du blir ständigt påmind om, att det gäller välja mellan två makter. Den ena makten behärskar dig så länge du ej upplevt Jesus i ditt liv, men den andra makten kallar och manar dig att vinna din själs frälsning. Och den kan endast vinnas genom att acceptera Jesus och bygga sitt liv på honom.

Du kanske försöker inbilla dig själv, att det inte finns någon Gud, men innerst i ditt medvetande är ändå något, som ej kan definieras. Det är en gudslängtan. Kanske du ej vill erkänna den, men den finns ändå där, ty Gud har själv nedlagt den i varje människas hjärta från världens begynnelse.

Jag skall säga dig, att det kommer en dag, då du kommer i sådan nöd, att du behöver Jesus. Då kommer du att i ångest anropa honom om hjälp. Kanske det redan är försent då? Kanske han redan tagit bort sin församling från jorden, för därefter kommer vedermödans natt, och då blir det stor ångest. Gud kommer att tömma vredes-skålarna över vår arma jord, och ve de människor, som då ej har tagit vara på sina tillfäl-

Birgitta (Britta) och Arne Imsen med barnen Ulla-Britt, Per-Arne, Noomi.

Forts. sid. 13

Missionär Manoel de Mello, Brasilien.

Infödd missionär samlar stora skaror

För omkring 6 år sedan mötte Gud en brasiliansk broder på ett särskilt sätt. Han stod då i ett annat kristet sammanhang, men kunde inte där förverkliga sina planer, utan började med fria möten i förhyrda lokaler och stora friluftsmöten. Han predikade det fulltoniga evangeliet till frigörelse och förlossning, samt bad för sjuka och Herren verkade med honom och stadfäste ordet med åtföljande tecken. Hans namn är Manoel de Mello.

Som en följd härav bröt en ny väckelserörelse fram, vilken nu har spritt sig över hela Brasilien. Små och stora församlingar finns och flera uppstår genom denna väckelse. Broder Mello och hans medarbetare fick i början ett oerhört motstånd från både kristna och icke kristna. Tidningarna rasade mot honom och försökte att

stoppa honom. Men Herren har varit med och är med idag och Guds ord har framgång. Han är den man som samlar mest folk i hela Brasilien. I större möten samlas från 40—70.000 människor. Det har hänt att man haft upp till 100.000 på ett möte. Skaror har blivit frälsta.

Dessa församlingar är fria så att var och en sköter sina interna angelägenheter. Men gemenskapen mellan församlingarna och bröderna är mycket god. Man arbetar under ett gemensamt motto: "O Brasil para Cristo", vilket betyder: Brasilien för Kristus. På så gott som varje plats har man dagliga radioprogram, som börjar kl. 24.00 till 5.00 eller 6.00 på morgonen. Här finns stora möjligheter.

Då Manoel de Mello var i norra Bahia för några år sedan och hade en stor kampanj, mötte

han ett hårt motstånd från katolikerna, ty framgången var stor. En dag hade man burit en kista på talarstolen. Först undrade man om de hade burit dit en död. Men det blev snart känt att de tänkte döda Mello och sedan bära honom därifrån i kistan. Då han skulle predika tog han kistan, ställde sig på locket och predikade Jesu uppståndelse från de döda. Gissa om det var ett segermöte?

Jag är själv mycket glad att jag fick träffa denne broder och besöka olika församlingar i denna väckelserörelse. Missionär, som han kallas, Manoel de Mello, kommer att besöka världspingstkonferensen i Finland i år och kommer samtidigt att besöka Maranataväckelsen i Sverige. Det är med stor glädje vi hälsar denne gudsman välkommen!

Donald Bergagård

JESUS ÄR DENSAMME

Forts. fr. sid. 12

utav det lov, som skall ljuda i himmelen inför Guds och Lammets tron. Där skall lovsången brusa som dånet av många stora vatten. Skall vi trivas därhemma, så måste vi börja redan här på jorden att lära oss förstå jubelklängen.

Du som står främmande för allt detta: Jesus kallar även dig till Lammets bröllofsfest. Du får, på grund av hans försoning på Golgata, i kraft av hans dyra blod, och hans segerrika uppståndelse, del av den himmelska härligheten redan på denna jord. Allt av idel nåd. Då kan ej heller du vara tyst om Jesus, utan lovsången kommer att brusa i ditt hjärtas inre värld. Och över dina läppar ljuder lovet, priset och tacksägelsen till honom, som blev slaktad och köpte dig åt Gud med sitt blod.

Ruth Åsebäck

JESUS ÄR DENSAMME

Ett vittnesbörd om helbrägdagörelse

Kommen och sen vad Gud har gjort, underbara äro hans gärningar mot människors barn. Ps. 66: 5. Halleluja!

Herren är stor, hans makt är gränslös. Han har bevisat sin underbara nåd. Lovat och prisat vare hans heliga namn! Det är nåd få vara frälst, döpt i vatten och döpt i Helig Ande och eld. Nåd att ha fått mottaga någon av hans underbara nådegåvor, få leva vid källan för varje minut, förnyas genom hans nåd och erfara de himmelska strömmarna flöda i själens djup, brinnande kraft, frid och en underbar glädje.

Även som kroppens läkare har Jesus bevisat sin underbara nåd många gånger. För allt vill jag bringa honom ära. För något över ett år sedan fick jag i sanning uppleva, att han är densamme mäktige läkare nu, som han var fordom. Han grep då in och gjorde mig helbrägd efter en lång sjukdomstid. Det var på ett Maranatomöte i Göteborg. Många sjuka gick fram för förbön, däribland även jag. Där fick jag under händers påläggning erfara Guds mäktiga kraft till hälsa. Jag hade lidit av yrsel, huvudvärk, samt nästan ständig feber. Men Jesus, den store överläkaren, förvandlade allt i ett ögonblick, så jag fick känna mig frisk. Ära vare hans härliga och stora namn! Halleluja!

O, jag kan ej nog prisa och tacka min dyre Frälsare, för att han var villig att bära våra synder och våra sjukdomar i sin kropp på Golgata kors. Full förlossning finns ifrån alla våra synder i hans heliga blod, och fullkomlig hälsa genom hans sår, ty Ordet säger: "Genom hans sår äro vi helade." 1 Petr. 2: 24.

Ja, Jesus är underbar, han är mäktig att göra, vad människor aldrig förmår. För cirka en månad sedan på ett möte, bjöd broder Enock Karlsson fram dem som hade dålig sömn till förbön. Då jag var bland dessa, gick även jag fram. Broder Enock lade sina händer på mitt huvud och bad för mig i Jesu namn. Kände ej något särskilt då... Jo, en underbar välsignelse till min själ, då anden fick simma i nådens djupa hav... Natten efter var det som vanligt, ej någon vidare sömn, utan jag låg och läste. Men natten därpå kom sömnen, och jag har sovit gott *varje* natt sedan. Jag har fått en sådan djup, god sömn, som i min ungdom. O, jag kan ej nog tacka och prisa Gud för vad han gör! Jag har sett underbara ting ske. Sjuka har blivit helade, syndare frälsta, döpta i vatten och helig Ande, ty de har talat tungomål och storligen prisat Gud. Själva har jag fått underbara förnyelseströmmar från ovan. Äran till

hör Jesus allena. Det är gott, att Han ej har förändrats, utan är evigt densamme. Satan har bundit människan till själ och kropp, men Jesus kom för att lösa och sätta oss i frihet, lovat vare hans namn! Han känner medömkan med dessa arma, som är slagna i bojor på allehanda sätt, och han har sin lust uti att göra gott, bota alla, bryta varje boja, lösa varje band och bringa full förlossning och förvandla klagan i fröjdesprång. Jesus sade så kärleksfullt om den stackars kvinnan, som han hade helat från en sjukdomsande: "Denna kvinna, som satan har hållit bunden i aderton år, skulle hon ej få lösas från sin boja?" Luk. 13: 11—16. Och när han skulle gå hem till sin himmelske Fader igen, gav han sina lärjungar makt över sjukdomsandar och över all onskans härsmakt. Och hans dyrbara löfte var: "Den som tror på mig, han skall själv göra de gärningar som jag gör, och ännu större än dessa skall han göra, ty jag går till Fadern." Joh. 14: 12.

Ja, vi har mycket att prisa och tacka vår himmelske konung för. Det är underbart att få samlas med Guds folk, att få förnimma denna mäktiga, andliga atmosfär, och få blanda sin röst med i denna brusande lovprisning, som är en försmak

Forts. sid. 11

STOR PINGSTKONFERENS

Pingstdagen kl. 11.00, 15.00, 19.00 i Jönköping.

Vänner från hela landet hälsas hjärtligt välkomna att fira Pingst i "Smålands Jerusalem".

Flera tillresande vittnen förkunnar Guds ord.

Maranataförsamlingen i Jönköping
Donald Bergagård

EN TIDNINGSMAN ...

Forts. fr. sid. 6

Pethrus företräder, få politiskt inflytande, skulle trycket mot oss omedelbart öka och den besvärliga grupp hängivna Kristustillbedjare, som vi utgör, så småningom i Guds namn från-rövas medborgerliga rättigheter. Med andra ord: Det parti pastor Pethrus vill sparka i gång har synnerligen små förutsättningar att bli ett demokratiskt parti och ännu mindre ett kristet.

"491"

NN: Till slut en fråga om filmen "491", som ju blivit en omtyckt skottavla för kristna av alla schatteringar. Vad är er åsikt om filmen och diskussionen kring den?

Imsen: Jag har mycket svårt att förstå det berättigade i uppståndelsen kring filmen. Filmen som sådan berör mig inte och gör mig inte heller upprörd — jag väntar nämligen ingen uppbyggelse för tron från det hållet. Vad som däremot gör mig verkligt upprörd är något annat — nämligen, att det bland "de stora män", som ropar på samhällsingripanden mot sedeslösheten, finns sådana som har mycket sämre moral än skaparna av dessa översexualiserade, filmistiska konstverk, fastän de förvisso har ett mycket tuktat och föredömligt familjeliv. Skall man angripa moralen så får man inte — som vissa gör — begränsa sig till det alltid lika delikata sexualproblemet utan man måste också ta med affärsmoralen, skattemoralen och andra områden, där den moraliska standarden sätts på prov. Och det är fullständigt meningslöst att kasta, då man själv sitter i ett bräckligt glashus.

"KÄNDA MÄN"

"Kända män", som alltid äl-

HÄRLIGA MARANATAMÖTEN

Forts. fr. sid. 3

ket fortsätter att bryta fram, tack och lov. Det var också en stabil trupp som brann för väckelse därborta, i denna sena tid. Särskilt friluftsmötet på torget i Jyväskylä var en upplevelse. När sången "Maranatafolket lyckliga är vi" tonade ut på finska, kom ungdom i skaror och rusade upp till oss. De stod sedan stilla och lyssnade till Ordet, trots att det var rätt så kallt. Då förstår vi att det finns en längtan efter Gud.

Kära bröder och systrar, låt oss gå in för Herrens ansikte i bön och invigning. Låt oss bedja om ny härlig smörjelse, och gå in i den fria väckelsen med liv och hänförelse. Det är öppet som aldrig förr. Nu skall vi bärga in den sista skörden i ladan innan ovädret bryter in med makt över vår arma jord.

Hälsningar

Enoch Karlsson

tar dessa problem och som alltid gormar lite häftigt över dessa ting, är i verkligheten mandråpare, som andligen likviderat gudfruktiga bröder och systrar, som de inte har lyckats fånga i sina galenskaper. Nej, de kristna, som verkligen vill leva ett avskilt Kristusliv, bör först bekänna och gå till rätta med sina egna synder, innan de ropar ut och bestormar andras. För övrigt: Vad har vi att göra, där man presenterar och profiterar mänsklig tragik, men inte förmår erbjuda en gudomlig lösning?

ÖREBRO FRIA FÖRSAMLING
MARANATA*Alf Peterson*

Tulegatan 14 - Örebro

Missionskassans adress:

Skolv. 4, Kumla

Postgiro 64 75 03.

VAD SKALL DU GÖRA ...

Forts. fr. sid. 10

len till frälsning medan tid var. Jesus kommer mycket snart, och då är det försent att välja. Det beror först och främst på din vilja. Gud har skapat oss med fri vilja. Han tvingar oss inte till avgörande. Vi har möjlighet att själva välja mellan ljus och mörker, mellan gott och ont. Salig är den som väljer Jesus och tar emot frälsningen medan nådens tid varar.

Du kommer att få möta honom en gång vilket du vill eller icke, ty det står i bibeln, att det är människan förelagt att en gång dö och sedan dömas. Det står också, att vi skola träda fram inför Kristi domstol sådana vi äro för att dömas för våra jordelivs gärningar. Då skall han döma en rättvis dom. Han skall skilja de trogna från de otrogna och då blir skilsmässan evig. Då återstår bara mörkret för dem som tjänat djävulen. Men dessa, som tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod, de skall få fröjdas för evigt i gemenskap med Jesus, som vunnit dem med sitt eget blod på Golgata. Då skall sången brusa som dånet av stora vatten från den frälsta skaran, men från den andra skaran skall höras gråt och tandagnisslan. Där blir ingen sång utan evigt mörker, natt och kval.

Vad skall du göra med Jesus i dag? Ännu är det tid att söka honom. Ännu varar nådens tid, men den kommer inom kort att vara slut. Du måste välja nu. Du måste avgöra vem du vill tjäna och vem du vill tillhöra. Det finns bara två vägar att gå, Livets väg eller dödens. Jesus har banat vägen till livet, och in på denna väg får vi komma genom honom. Han säger själv: "Jag är vägen, sanningen och livet". Han säger också: "Jag

Forts. sid. 15

Låt 1964 bli ett väckelsens år med skivor från MARANATA

MREP 1. Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata — Midnattsropet/Jesus förlöste min själ/Jesus är här. Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranata-sångarna, Örebro.

MREP 2. Jesaja 53/O, vilken kärlek/Tack Jesus kär. Sång av Donald Bergagård, Erik Gunnar Eriksson och Arne Imsen.

MREP 4. Jag är svag men Du är stark/Jesus, med dig vill jag leva här/Vi har ett underbart hem/Jesus är denamme. Sång av Donald Bergagård.

MREP 5. Frälst från evig död/Hur innerligt Jesus mig älskar/O, hur jag längtar att se staden/Tror du Jesus är denamme. Sång av Bertha Svensson och Erik Gunnar Eriksson.

MREP 6. I mitt hjärta där finnes en längtan/Det vandrar en i Judéens land/Vilken dag det ska bli/Detta är himlen för mig. Sång av Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Jönköping.

MREP 7. Jag har en frälsare/Väckelsen är här/Segert i Jesus/Lossa båten från land/Alltsen jag var liten. Sång av Maranatasångarna, Falköping. Triosång: Roland, Marita och Barbro Lundgren.

MREP 8. Halleluja, halleluja. Jesus är min vän/Det gryr mot dag/Grip om den hand som stungits/Sätt mig i brand, Gud. Sång av Bertha Svensson och Erik Gunnar Eriksson.

Arne Imsen

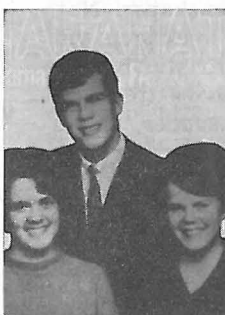
Agne Bark

Erik-Gunnar Eriksson

Donald Bergagård

Marita, Barbro och Roland Lundgren

Bertha Svensson

MREP 9. Sista sträckan/Här vårt liv är likt ett bantåg/Jesus underbar Du är för mig/Är du med där elden brinner? Sång av Erik Gunnar Eriksson och Donald Bergagård.

MREP 10. O, Jesus Du som fyller allt i alla/Vilken vän vi ha i Jesus. Sång av Arne Imsen.

MREP 11. Giv dig helt/Den seger han vunnit är vår/Snart så kommer Jesus. Sång av Agne Bark.

MREP 12. Maranata. Kort tal av Arne Imsen/Maranatasångaren. Sång av Maranatasångarna, Stockholm.

HEP-145. Mäktiga ting/Jesus min sång/Ett härligt möte/Det gamla evangeliet. Sång av Donald Bergagård.

HEP-173. Ovan stjärnor klara/Vid Jericos väg/Bortom gyllne sol. Sång av Donald Bergagård till dragspel och gitarrer.

HS-160. Uti särlaregnet tid/Gud vare tack och lov. Sång av Donald Bergagård och Erik Gunnar Eriksson.

HS-176. Gud är densamme som fordom/Ovan där. Sång av Donald Bergagård.

HS-181. Jesus har aldrig sagt nej/Lägg den där. Sång av Erik Gunnar Eriksson.

HS-186. Bönevägen/Glad jag sjunger. Sång av Donald Bergagård till dragspel och gitarrer.

Senaste nytt från Maranata

Ett 40-tal av Maranatas sånger med text och noter på lösblad och passande ringpärm. Skriv och beställ! Pris komplett 24: 50.

LOCKROPET ...*Forts. fr. sid. 7*

nom, så länge att Han själv får tala ut med dig, gråt ut inför Honom, luta dig mot Honom, låt dig ledas av Honom.

"Kom hitut" — se dig omkring! Guds församling håller på att få uppleva en ny brudtid. Herren delar ut gåvor och

profetians ande är verksam som aldrig förr. Hungriga kommer skarorna och pockar på hjälp: Ge oss bröd, vi förgås av hunger! Du kommer att få se det alltsammans, och då blir det så enkelt och harmoniskt att ta steget ut ur ditt lilla hus med fönstret och gallret — och våren kommer dig tillmötes.

*Gun Svärd.***Lyssna till Evangelium i Ert hem***genom bandinspelade predikningar, tal, sång och musik.*

Samtliga skivor finnes inspelade på band.

4 skivor speltid 48 min. 25: — plus porto. Sätt ut numren för önskade skivor. Inspelade predikningar finnes av A. Imsen, E. G. Eriksson, Alf Pettersson, Enock Karlsson, Helge Erixon, Agne Bark, Curt Peterzén m. fl.

Samtliga band är inspelade på 2-spårs bandspelare och med normalhastighet = $3\frac{3}{4}$.

Speltid = S-band c:a 50 min. — A-band c:a 50 + 50 min. d. v. s. dubbelt mot S-band.

Priser:

S-band 25: — pr st. plus oms., porto och emballage

A-band 35: — " " " " " "

**Beställ i dag från vårt förlag Midnattsropet,
Box 583, Jönköping 2. Tel. 036/12 04 84. Postgiro 12599
Pris per skiva 11:50 + porto**

Härmed beställes st. skivor

" " " , band att sändas till

Namn:

Adress: Postadress:

Skivornas nummer:

(Glöm ej att ange skivans nummer) 5 skivor fraktfritt

☐ Önskar Ni vår tidning MIDNATTSROPET gratis under en månad sätt x i rutan

☐ Sänd en komplett sångpärm å pris 24:50

☐

(Skriv tydligt)

JESUS ELLER ...*Forts. fr. sid. 16*

från detta. Inte din synd, inte dina vänner, inte din feghet, inte satan. *Ingenting* kan hindra dig.

"Ty åt alla dem som togo emot honom gav han makt att bliva Guds barn." Han som ger dig denna makt, han förmår också att bevara dig från fall. Min vän, kom som du är och medan du har tid och tillfälle. Snart är nådens dörr stängd!

VAD SKALL ...*Forts. fr. sid. 13*

är dörren, den som går in genom mig, han skall bliva frälst." Jag skulle önska att du i dag gick in genom denna dörr, att du verkligen fick ett möte med Jesus. Du behöver honom och han behöver dig för att vinna andra människor för himmelen. Mörkrets boningar är inte beredda för människor utan för satan och hans anhang. Du vill väl inte hamna i sådant sällskap? Om du lämnar ditt liv i Jesu händer, skall du finna, att han ger dig långt mer än du kan bedja eller tänka.

Jesus kommer mycket snart och förlossar sin längtande brudskara. Synden och ondskan tilltager på vår arma jord, men mitt under detta slutskede innan han kommer, upplever vi nu en väckelse, då många söker frälsning och många skall räddas för himmelen. Men tiden är kort, mycket kort. Se då till, du som inte tagit vara på dina tidigare tillfällen, att du lämnar ditt liv i hans händer i dag. Dagarna härefter är inte många. Jesus kommer snart! "Och Anden och bruden säga: Kom. Och den som hör det, han säge: Kom. Och den som törstar, han komme och tage livets vatten för intet." Upp. 22: 17.

Amen! Kom Herre Jesus!

JESUS ELLER DJÄVULEN

Enoch Carlsson

Den som gör synd han är av djävulen, ty djävulen har syndat från begynnelsen. Och just därför uppenbarades Guds Son för att han skulle göra om intet djävulens gärningar. 1 Joh. 3: 8.

Varje dag och stund, år ut och år in rasar striden mellan det onda och det goda, mellan mörkrets makt och Guds makt, mellan djävulen denna världens furste, och Jesus han som uppenbarades för att omintetgöra djävulens gärningar.

Djävulen använder sig av list och med sin förföriska makt lockar han människor ned i fördärvet. Det är inte heller få som han genom tiderna på detta sätt lyckats bedraga.

Han vill ha dem helt i sitt våld för att kunna använda dem som sina redskap för att sedan kunna utföra sina onda gärningar *genom* dem.

Djävulen hatar Jesus och det verk som Jesus utförde här på jorden. Han hatar de troende, som är frälsta och beklädda med kraft till helig tjänst, de som är med och rycker människor som bränder ur elden. Han hatar Guds vittnen vilka vinner själar för himmelen, de som rövar från satans rike.

Kampen är hård men Jesus har segrat!

Vad betyder det väl om vi är hatade här på jorden, om vi blir begabbade av satans anhang. Vi vet *vem* det är som står bakom allt sådant Vi för ju en kamp inte mot kött och blod utan mot furstar och väldigheter, mot världshärskare som råda i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymderna.

Då vi vet detta, måste vi också vara iklädda trons fulla rustning, ha Guds ord i vår mun och ett tveeggat svärd i

vår hand. Då kan vi gå till verket med friskt mod i glädje över att våra namn är skrivna i himmelen. Men vi har också nöd i våra hjärtan för alla de arma människor som satan lyckats slå ned med synd och sjukdom, för alla dem som han har lyckats besätta med olika andemakter.

Vi vet ju att varje själ som blir frälst och renad i blodet också blir glad och lycklig för tid och evighet, att han undkommer helvetets eld och sva-vel, att det blir nederlag för satans rike och seger och glädje både i himmelen och på jorden.

Vi vet att människor rusar i fördärvet, helt förblindade av satan. "Ty denna tidsålders Gud (djävulen) har så förblindat de otrognas sinnen att de icke kunna se det sken som utgår från Kristi evangelium." 2 Kor. 4: 4.

Vi kan därför inte tåga. Vi måste rädda människor undan fördärvet. Jesus kommer snart och då är nådens tid slut. Låt oss därför taga i akt varje lägligt tillfälle att peka på Jesus, den *ende* som kan frälsa, lösa och befria. Den *ende* som kan rädda!

I. Endast Jesus kan hjälpa dig.

Vi läser att Jesus uppenbarades för att omintetgöra djävulens gärningar. Jesus kom hit ned till denna syndfulla jord för att lida och dö för *våra* synders skull. Med sitt dyrbara blod som rann på Golgata köpte han oss fria. *Våra* synder bar han upp på korsets trä, detta för att vi skulle dö bort från synden och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår är vi

helade. 1 Pet. 2: 24. Min käre vän, tro detta. Tro att han köpt dig fri. *Du är fri från djävulen, du är löst i Jesu namn! Du är ren i kraft av blodet!*

Så rusa då bort från satan och synden! Se dig inte tillbaka! Bränn alla broar bakom dig. Fly till Jesus och vandra vägen med honom. Du har Farao och hans plågare bakom dig och Röda havet framför dig. Stanna inte! Marschera *framåt* och havet delar sig. Alla plågare skall dränkas tillsammans med Farao, men du går in i landet som flyter av mjölk och honung.

"Den som tror och bliver döpt, han skall varda frälst." — "Och dessa tecken skola åtfölja dem som tror: genom mitt namn skola de driva ut onda andar, de skola tala nya tungomål ... på sjuka skola de lägga händerna, och de skola då bliva friska." Halleluja!

II. Jesus eller djävulen.

Du har fri vilja att välja vem du vill tillhöra, vem du vill tjäna. Jesus har gjort allt för din frälsning. Han har berett en evig salighet i himmelen åt dig. Du *behöver* inte gå till helvetet.

Tro inte på satan som predikar för dig, att det inget hopp finns, som predikar att du inte kommer till himmelen, och att du får bära på dina synder och sjukdomar så länge du lever, samt att du aldrig kan bli salig och lycklig.

Säg till satan: tig, du är en lögnare, jag hatar dig och jag lämnar dig för tid och evighet. Jag flyr till Jesus Kristus, min Frälsare, den *ende* som kan giva mig vad min själ trängtar efter. Nu vill jag *tjäna* honom och *leva* för honom.

III. Vill du bli frälst och fri. Ja, då finns det ingen makt i världen, som kan hindra dig

Forts. sid. 15